

Sygn. akt I UK 272/18

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z odwołania M. Ł.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddziałowi w Ł.
o podleganie obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 18 czerwca 2019 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 22 marca 2018 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 22 marca 2018 r., III AUa [...] Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację M. Ł. (wnioskodawczynie), wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z 8 marca 2017 r., VIII U [...], oddalającego odwołanie wnioskodawczynie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddział w Ł. (organ rentowy) z 25 lipca 2014 r., stwierdzającej, że wnioskodawczynie, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega od 1 grudnia 2010 r. obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu ani dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Skarga kasacyjna od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego została wniesiona przez wnioskodawczynię. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance jej oczywistej zasadności, której

wnioskodawczyni upatruje w naruszeniu przez Sąd Okręgowy prawa materialnego, powołanego w podstawach skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Kwestia faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej, była już wielokrotnie przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego (zamiast wielu zobacz wyrok Sądu Najwyższego z 18 grudnia 2018 r., II UK 413/17, LEX nr 2609126). Sąd Najwyższy stoi na stanowisku, że w sytuacji, gdy przychód uzyskiwany z tytułu działalności gospodarczej jest marginalny lub w ogóle nie jest uzyskiwany, jak w przedmiotowej sprawie, brak jest aktywnych i racjonalnych działań na rzecz pozyskania klientów (wnioskodawczyni nie zawarła żadnej umowy z firmą kurierską, interesowała się współpracą z firmą „S.” lecz ostatecznie współpraca nie została podjęta), a w książce przychodów i rozchodów nie wykazano żadnych kosztów, można mówić o pozorowaniu prowadzenia działalności gospodarczej.

W obliczu tak ustalonego stanu faktycznego sprawy, niezakwestionowanego przez wnioskodawczynię w podstawach skargi kasacyjnej brak jest podstaw do jej merytorycznego rozpoznania. Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy z mocy art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

aw